



CONTEXT

EL BARÇA ES POSA BRAÇALET NEGRE Crisi a Can Barça

De l'equip blaugrana que cantava el Serrat gairebé no queda cap jugador viu. Del seu esperit tampoc en queda gaire. Eren amics que anaven junts de cacera els dies de festa. Era gent normal que arribava al camp en el mateix metro que anaven els afeccionats. Eren ídols ben pagats que es muntaven un bar per quan els retiessin.

A Can Barça tothom era una mica President, els de la junta, els tècnics, els empleats, els periodistes i per sort ningú no manava massa. Els familiars de qualsevol empleat entraven i sortien del Club sense problemes. Els que tenien sort podien fer dues passades amb algun jugador que quedava per allí. Quan les coses esportives anaven malament (i era sovint) s'estrenyia el cul i es tirava endavant).

El Barça, ara, és un departament tancat com el Pentàgon. L'habiten cracks. Tots són cracks, des del president fins els tècnics de so. Els jugadors no saben ni de l'existència del metro. Es desplacen en grans cotxes i jets particulars. No viuen a la ciutat, ni coneixen l'afecció fora de la seva bombolla. Senten crits, és veritat, però per ells l'espectador és una part del decorat. Cada vegada que diuen a un periodista: "sí la verdad es que hemos jugado muy serios...", cobren el que el periodista no veu ni en mig any.

El President és rei, els jugadors poder i l'entrenador moneda de canvi. Ara es guanya (quan es guanya) per talonari, perquè cada gol costa una milionada. Però quan es perd, ningú no estreny el cul.

El Barça és més que un Club. Certament. Però s'assembla molt a Catalunya. Molts addictes que es desinflen amb facilitat. Molts poders que es barallen entre ells, però arribat el moment ningú no treu pit o cul. I ens golegen. Catalunya porta cinta groga. El Barça braçalet negre. Alguna cosa s'ha perdut i no és precisament la lliga.



EL CONTE :
MASSA LESIONATS.. MOLTS JOYES
POCA POSSESIÓ DE LA PILOTA...
I QUAN LA TENIM... QUE FEM?

LA REALITAT:
ELS VESTIDORS HAN TROBAT
UN LLOP.

